

גזייר

מאת: הרב מאיר שמעון עשור מנכ"ל מרכז י.נ.ר | meir@ynrcollege.org

באותה תקופה. חודש אייר הוא בעל אנרגיה טובה ומסוגלת לרפואות.

בגמרא כתוב כי כל התרופות והסגולות לרפואה משפיעות יותר בחודש אייר: "כולהו שקייני מדיבחא ועד עצרתא מעלו". פרוש: כל המשקאות מפסח ועד שבועות טובים ומועילים. החת"ם סופר בחידושו על גמרא זו מבאר כי: "חודש אייר נרמז בפסוק "כי אני ה' רופאך".

כאמור, לחודש אייר מייחסים סגולות רפואיות, וזאת משום שבחודש זה החל לרדת המן במדבר המכונה בשם "לחם אבירים". לחם שלא נגרמו ממנו מחלות כלשהן ומכאן שחודש אייר מסוגל לרפואה. כאמור, רמז לדבר נמצא בראשי התיבות של אייר: אני יי רופאך.

הגשמים היורדים בחודש אייר מיוחדים במינם ויש בהם סגולה מיוחדת לרפואה. מובא בשם הרה"ק, רבי פנחס מקוריץ: "שהגשמים היורדים בין פסח לעצרת רפואה גדולה לכל החלאים שאין כדוגמתה, דהיינו לעמוד בגשם ולגלות קצת הראש שירד הגשם על הראש וגם לפתוח פיו".

ספירת העומר בחודש אייר נמצאת בין שתי תקופות משמעותיות: פסח, שבו עם ישראל חווה ניסים גדולים בקריעת ים סוף ויציאת מצרים, לבין חג השבועות בו חווה העם אירוע מכונן של קבלת התורה.

לכאורה, נראה כי ימי הספירה הנם ימים של "שגרה". אין ניסים שמימיים, אין התגלויות מהפכניות, ימים של ספירה מונוטונית, ועלייה איטית מדרגה לדרגה. אולם אל לנו לטעות בימים אלה. אנו נמצאים בימים בהם מונחת לפנינו זכות גדולה: הזכות לעבור ממצב של עבדות פיסית ונפשית למצב של בני חורין אמתיים. ימים שבהם אנו נדרשים להכין את עצמנו להיות כלי מסוגל לקבלת התורה. ימים של עבודה עצמית ופנימית אמיתית הכרוכה בתיקון המידות, בשבירת הקליפות והזדככות הנפש לקראת האירוע המכונן קבלת התורה.

יהי רצון שנזכה לקבל את הסגולות הרבות הקיימות בחודש אייר ולנצל אותן להתעוררות רוחנית לקראת קבלת התורה באהבה, שמחה ונפש חפצה.

בברכת חודש טוב ורפואה לכלל עם ישראל "כי אני יי רופאך".

חודש טוב!

השם אייר מקורו בשפה הבבלית. בשפת הקודש נקרא "ירח זיו" על שם זיוה של השמש, שבחודש זה בכל זוהרה ועדיין אינה לוחטת כבחודשי הקיץ המאוחרים וכן על שם הניצנים הרכים הנראים בארץ בחודש זה, שכן תרגום זיו - ניצן. כמו כן הדור שיצאו ממצרים עמדו בחודש זה על זיום שנתרפאו ממומיהם לאחר שנתעדנו בבאר, במן ובשלו והיו מוכנים לקבלת התורה. מזלו של החודש שור - אוכל עשב, שחודש זה הוא האחרון בחודשי הקיץ בארץ ישראל, בו השור מוצא כדי שבעו בעשב השדה. חודש אייר הנו החודש השני לניסן שהוא ראש השנה.

ממאורעות החודש

אייר רצוף במאורעות לעם ישראל. בחודש זה החל שלמה המלך לבנות את בית המקדש הראשון. בעתיד לבוא, בחודש זה, בימי בית המקדש השני החלו הלויים לנצח.

ביום י"ד באייר אנו חוגגים פסח שני, הנקרא בלשון המשנה "פסח קטן" לפי שאינו אלא יום אחד ולא שבעה ימים כפסח ראשון. פסח שני אינו חג ולא מועד. בזמן שבית המקדש היה קיים, י"ד באייר נחשב היה ליום שמחה לאלה שלא יכלו מחמת אונס לקיים את מצוות קורבן הפסח בזמנו. ההלכה אפשרה להם לקיים כחלופה "פסח שני" ביום זה וכך לצאת ידי חובת המצווה.

גם היום יש הנוהגים לאכול מצות ביום זה, זכר לקורבן פסח שני. טעם נוסף לאכילת המצה שנתעורר לתקווה וציפייה לקיים מצוות קורבן הפסח. לפיכך, יום י"ד באייר הינו יום קריאה להתעוררות ותפילה לביאת הגואל ולהקרכת קורבן הפסח בזמנו.

ביום ז' אייר נחנכו חומות ירושלים בימי עזרא ונחמיה.

י"ח אייר הנו תאריך משוער לפטירת רשב"י. ביום זה שבמניינו הנו ה"ל"ג בעומר, מציינים את יום הילולא של התנא האלוקי וכבר עשו אותו עם ישראל יום טוב. ביום ההילולה נוהגים בערי הקודש בא"י בשמחה, ריקודים, זמירות ובמדורות אש גדולות לכבוד התנא הקדוש.

ביום כ"ח אייר פטירת שמואל הנביא.

סגולת החודש לרפואה

ידוע המושג "זמן קא גרים" - הזמן גורם, דהיינו: לכל זמן במעגל השנה ישנו תוכן ואנרגיה המסוגלים לפעול שוב ולגרום למאורעות בעלי אופי דומה

1 שמו של החודש, כשמותיהם של שאר החודשים בלוח העברי, הובא מגלות בבל. מקורו במלה "אייר" באכדית, שמשמעותה "אור" ויקיפדיה האנציקלופדיה החופשית.

2 בתנ"ך החודש נקרא גם "חודש ירח זיו" (א', ו', א' לז).

3 מלכים (א' א' פרק ו' פסוק א'). "ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית לה".

4 כפי שמוצא בספר עזרא פרק ג' ה': "ובשנה השנית לבואם אל בית האלוקים לירושלים בחודש השני החלו זרובבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלים ויעמידו את הלויים וכו' לנצח על מלאכת בית ד'".

5 שו"ע, א"ח, (סי' תקפ סעי' ב').

6 בבבלי, שבת, (קמ"ב).

7 רבי פנחס שפירא (מכונה ר' פנחס מקוריץ) נולד בשקלוב בשנת תפ"ו, לאביו רבי אברהם אבא, נצר ממשפחת רבי נתן שפירא, בעל "מגלה עמוקות". ר' פנחס בצעירותו התנגד בחריפות לתורת החסידות.

8 שמות (טו כה). "ויאמר אם שמוע תשמע לקול י-ה ו-ה א-ל-ה-לך ויהישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך"

